

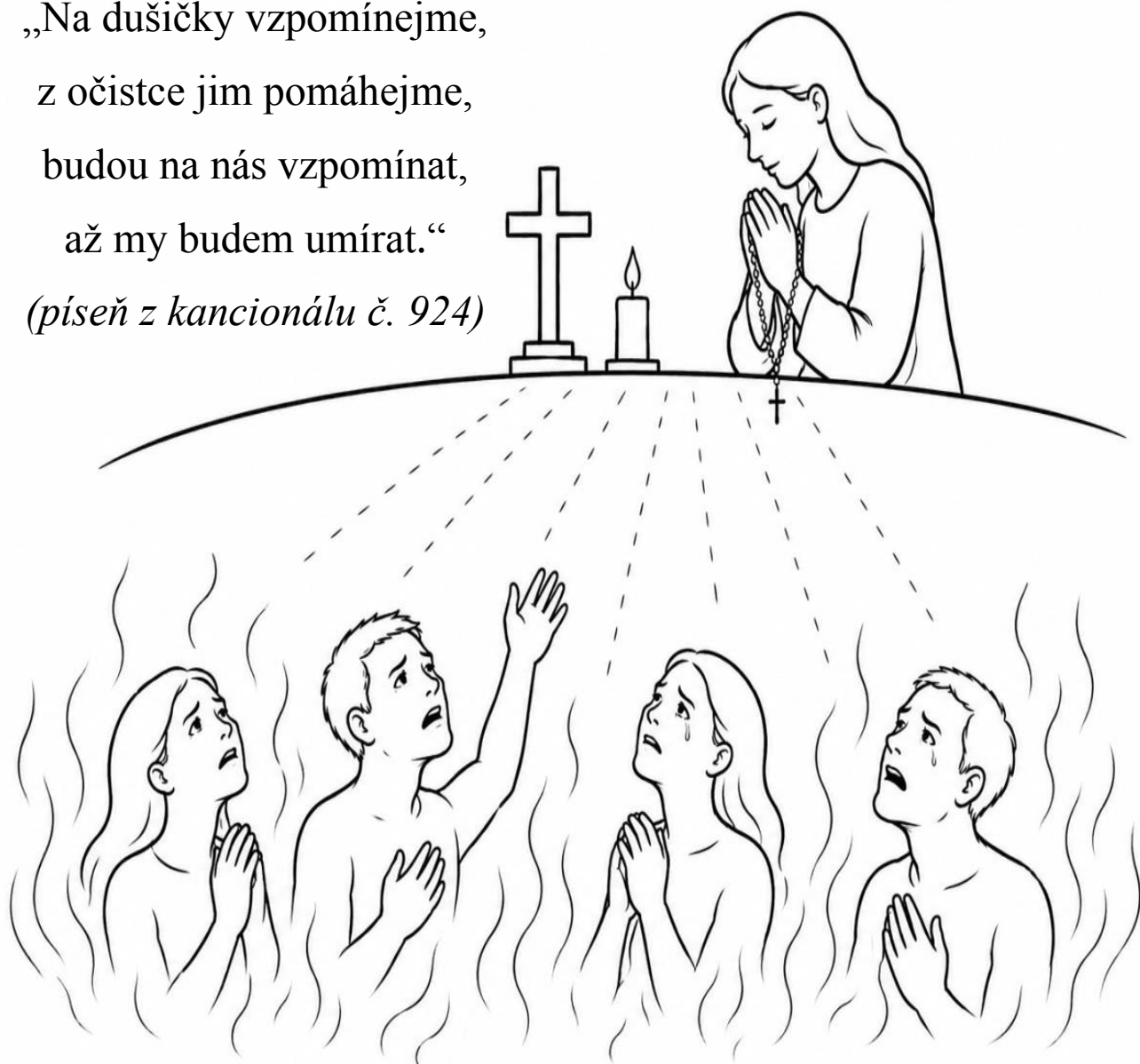

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

**PRO FARNOSTI FATYMu Vranov nad Dyjí
a farnosti Přímětice – Horní Břečkov**

„Na dušičky vzpomínejme,
z očistce jim pomáhejme,
budou na nás vzpomínat,
až my budem umírat.“
(píseň z kancionálu č. 924)

**VRANOV, PŘÍMĚTICE, BÍTOV, OLBRAMKOSTEL, STARÝ PETŘÍN,
ŠTÍTARY, CHVALATICE, STÁLKY, LANČOV, HORNÍ BŘEČKOV,
VRATĚNÍN, CITONICE, ŠAFOV, KOROLUPY, LUBNICE, LUKOV**

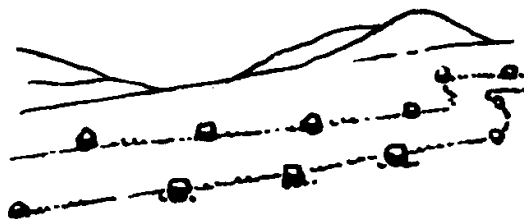
Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

Podzim nás každoročně zve ke ztišení a zamyšlení. Když se dny krátí a na hřbitovech rozsvěcujeme svíčky, vzpomínáme na ty, kteří byli součástí našeho života a kteří nám dnes chybějí. Vybavují se nám jejich tváře, slova, společné chvíle i drobnosti, které jsme možná kdysi považovali za samozřejmé. Dušičky nám připomínají, že lidský život je křehký, ale také to, že láska nekončí posledním rozloučením. To, co jsme s druhými prožili, v nás zůstává. Pro nás křesťany je toto období také časem naděje, že smrt nemá poslední slovo a že Bůh nás neopouští ani za hranicí našeho pozemského života. Možná právě v těchto dnech stojí za to nejen navštívit hřbitov, zapálit svíčku a pomodlit se, ale také se na chvíli zastavit a uvědomit si, co je v našem životě opravdu důležité. Neodkládejme na později slova vděčnosti, odpuštění ani obyčejné projevy lásky k těm, kteří jsou stále mezi námi.

Pout' do Assisi

V rámci Roku svatého Františka jsme letos koncem června putovali z Loreta do Assisi. Vyrazili jsme ze Znojma ve čtvrtek ráno a večer dojeli do Loreta. Loreto je poutní místo, kde se nachází domek Panny Marie, přenesený z Nazareta (tzv. Svatá chýše). Prohlédli jsme si kostel a v domečku Panny Marie měli mši svatou. V pátek ráno jsme se dali na cestu. Ještě jednou jsme se zastavili pozdravit Pannu Marii a pak už se šlo. Bylo to v době, kdy u nás byla velká tepla a v Itálii to nebylo o nic lepší. Přesto 17 poutníků a dva řidiči statečně snášeli útrapy i radosti poutě. Zpočátku nebyla krajina až tak okouzlující, ale to se změnilo po pár dnech.

První den pouti jsme zažili zajímavé setkání s paní z Mexika, která mluvila česky. Šla s manželem z La Verny do Loreta. My jsme šli jen půl cesty (Assisi je zhruba v půlce) a měli doprovodné vozidlo, které nám vezlo zavazadla, oni měli velké batohy. Prohodili jsme pár slov, vyfotili se a každý jsme se vydali jiným směrem.

Večer jsme došli do Maceraty, kde jsme přespávali v klášteře kapucínů. Potěšující bylo, že kromě možnosti odsloužit si u nich mši svatou, nám připravili i večeři. V sobotu jsme dorazili do Tolentina, kde jsme spali v ohromném komplexu fary, kostela a zároveň i společenského centra. V neděli jsme přespávali v Camerinu u sester klaristek, jejichž původní klášter s kostelem podlehl následkům zemětřesení. V pondělí nás doprovodná vozidla popovezla do hor a zbytek trasy jsme pokračovali krásnou přírodou. Přespali jsme ve Spellu a další den jsme přes Eremo delle Carceri (místo v přírodě nad Assisi, kde bratři sv. Františka přebývali) dorazili do cíle naší cesty. Dnes jsme si Assisi prohlédli jen tak zběžně, protože jsme se směřovali ubytovat, ale další den jsme si už vše prošli pořádně od Porciunkule až po kostel sv. Františka.

Možná bych ještě mohl poznamenat, že tento den byl náročný pro našeho pana řidiče, který musel řešit opravu auta. Nakonec zjistil, že co si člověk neudělá sám, to nemá, ale naštěstí je šikovný, tak to zvládl, a ve čtvrtek jsme všichni mohli odjet zpátky na Moravu.

Video z pouti je ke shlédnutí na: <https://www.youtube.com/watch?v=zE6VlrAsRgM>

o. Nik

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé ...

Dušíčkové pobožnosti ve farnostech Přímětice, Citonice, Lukov a Horní Břečkov

sobota 31. 10. 2026:

Vracovice	15:00 na hřbitově
Lesná	15:25 na hřbitově
Čížov	16:00 na hřbitově

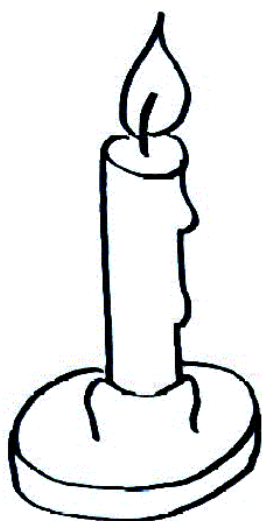
neděle 1. 11. 2026:

Kuchařovice	14:00 na hřbitově
Mramotice	14:45 na hřbitově
Milíčovice	15:00 na hřbitově
Kravsko	15:30 na hřbitově
Citonice	15:30 na hřbitově
Přímětice	16:15 na hřbitově

Sobota 7.11. 2026:

Podmolí	15:00 na hřbitově
Lukov	15:30 na hřbitově
Horní Břečkov	16:00 na hřbitově

V dušíčkovém týdnu budou ve všední dny mše sv. ve hřbitovní kapli dle aktuálního rozpisu, viz ohlášky <https://farnostprimetice.cz/>. Po skončení se půjdeme pomodlit za zemřelé do krypty.

Dušíčkové pobožnosti ve farnostech FATYMu Vranov nad Dyjí

sobota 31. 10. 2026:

Stálky	8:00 mše svatá, pak pobožnost na hřbitově
Lubnice	9:30 mše svatá, Po ní pobožnost na hřbitově
Bítov - hrad	17:00 mše svatá v hradní kapli

neděle 1. 11. 2026:

Korolupy	13:00 na hřbitově
Oslnovice	13:20 na hřbitově
Chvalatice	13:30 na hřbitově
Štítary	14:00 na hřbitově
Starý Petřín	14:00 v kostele, pak na hřbitově
Plenkovice	14:30 na hřbitově
Šafov	15:00 na hřbitově
Šumná	15:00 na hřbitově
Olbramkostel	15:30 na hřbitově
Onšov	15:45 na hřbitově
Bítov	16:00 na novém hřbitově
Vranov n/D	16:00 na hřbitově
Podmyče	16:45 na hřbitově
Lančov	17:00
se světelným průvodem z kostela na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)	

pondělí 3. 11. 2026:

Bítov	16:00 na starém hřbitově
Vratěšín	16:00 mše svatá a pak průvod na hřbitov

Čtvrtek 5. 11. 2026

Šumná	18:00 mše svatá, po ní průvod na hřbitov
-------	---

Družba našich farností FATYMu s Jeníkovem probíhá již 26. rok

Za tu dobu se událo mnohé: spousta dětí a mladých prožili táborové i jiné pobyty na našich farách a mnozí z jižní Moravy Jeníkov navštívili nebo i nějakým jiným způsobem pomohli. Záměrem celé družby je napomoci farnosti Jeníkov a Zabrušany, aby se mohly nalézat cesty ke sblížení, a to na základě křesťanských hodnot, které jsou svým způsobem každému člověku vlastní, ale na severu tak trochu pozapomenuté. Není divu, že poté, co mladí z Jeníkova zažili tak říkajíc jiný svět na jižní Moravě, ne jeden z nich vyslovil své tajné přání: až budu dospělý, chtěl bych se nastěhovat do Vranova nad Dyjí. Nevíme, kam se bude družba s Jeníkovem ubírat dál, ale už teď je zřejmé, že tento projekt přinesl obohacení na obou stranách. Moraváci objevili Jeníkovo jako krásný kraj naší země s úžasnou přírodou, bohatou křesťanskou minulostí a s lidmi, kteří jim přirostli k srdci. A jeníkovští zase díky této družbě dostali šanci prožít něco, co by jinak nezažili – objevit křesťanství jako životodárnou sílu a zažít přátelství, která přetrvají.

Díky všem, kdo se na této družbě doposud podíleli a samozřejmě jsou zváni další, aby využili vše, co se takto nabízí.

Cesta, kterou jsem opravdu neplánovala, aneb začalo to jednou limonádou

Pocházím z farnosti Jeníkov, ale teď už se víceméně považuji za Moravačku. Jak to všechno začalo? Ani ve snu by mě nenapadlo, že někdy budu člověkem, který bude žít podle víry. „Náhodou“ se stalo, že jsem jednou byla na návsi v Hudcově u Jeníkova. Byla neděle a překvapilo mě, že tudy procházela skupina pěších poutníků. Zjistila jsem, že jdou pěšky z Prahy do Jeníkova. Nabídla jsem jednomu z nich limonádu a začala se s nimi družit a povídat si. Později se ukázalo, že můžeme pěkně spolupracovat a já jako svobodná matka jsem se začala připravovat na křest společně se svou dcerou Ivetou. Pokřtěny jsme byly už ve Vranově nad Dyjí v roce 2008. Vybrala jsem si křestní

jméno Klára Marie a za kmotru katechetku Petru Kláru. Při biřmování jsem si pak vzala za kmotru sestru Táňu Dohnalovou. Dál jsem žila na severu a také na jiných místech naší země podle toho, jak se okolnosti vyvíjely. Ale život se se mnou nemazlil a ani já s ním.

Když už jsem byla téměř v koncích, nastěhovala jsem se na Moravu a vzala život podle víry skutečně za svůj. Přátelé z farností spravovaných FATYMem mi pomohli řešit mé zdravotní problémy. Podařilo se mi udělat si rekvalifikaci a začít pracovat jako asistentka ve škole a ve školce. A dařily se i další věci. Přestala jsem kouřit a podařilo se mi ze svého života vyřadit i alkohol, který jsem dříve užívala v nezdravé míře. Udělala jsem si autoškolu. To všechno bylo spojeno s tím, že jsem ještě více objevila osobní vztah k Pánu Bohu a poctivou, pravidelnou víru. Nikdy bych nevěřila, že se podaří vyřešit i všechny závislosti, které jsem si ze severu, ze svého bývalého života, přinášela.

Když se letos v červenci podařilo i úplné oddlužení, cítila jsem se jako znovuzrozená a svobodná. Nyní, když se dívám zpět, zdá se mi škoda, že jsou ještě lidé, kteří neobjevili radost křesťanského života a osobní vztah s Pánem Bohem. Každému bych to přála. Děkuji všem, kteří mi byli v životě nablízku, když jsem Pána Boha hledala a nalézala a zároveň s tím nacházela i řešení problémů, které se mi zdály neřešitelné. Nyní vidím, že neřešitelné problémy se pro mě staly šancí najít řešení, které má Bůh – a to nejen pro mě, ale pro každého – připravené.

Simona, zvaná paní slečna.

Rozhovor

1. Je velký rozdíl mezi životem na Moravě a na Jeníkovsku?

Veliký je slabé slovo, protože ti, kdo zažili Jeníkovsko a pobyt zde na Moravě mezi křesťany a jejich kamarády, zjišťují, že jsme se ocitli úplně v jiném světě. A na mě to tak od začátku působilo, proto jsem se sem na Moravu vždycky vracela, a nakonec jsem se rozhodla, že zde chci i zakotvit.

2. Říkáš, že jsi přestala kouřit, jak se ti to podařilo? Jistě by po tom toužili i další.

V životě jsem to zkoušela už mnohokrát přestat kouřit, ale teprve tady na faře ve Vranově se mi to podařilo a už 2 roky nekouřím. Stalo se to takto. Domluvila jsem se, že vždycky když na mě přijde pokušení, tak mohu přiběhnout za někým z fary a pomodlit se s ním desátek růžence, a tak společně vyprosit sílu, abych nevzala cigaretu do ruky. No, a i když to byl boj urputný, trvalo to řadu měsíců, pak jsem zjistila, že nejenomže cigarety už nepotřebuji, ale že dokonce k nim mám i odpor.

3. Co říkají nejbližší příbuzní na to, že ses dala na víru a přestěhovala na Moravu?

To, že jsem odešla na Moravu, chápou celkem v pohodě. Protože mi přejí, abych byla radostná, a vidí, že se mi tady podařilo vyřešit řadu problémů, které bych na severu asi nezdolala. To, že jsem věřící, respektují, ale nechápou. Občas je tam nějaká štiplavá poznámka, ale když vidí, že se kvůli tomu od nich nevzdalují a že je mám i tak ráda, že je chápu, protože jsem prožívala podobný životní pohled, tak ve skutečnosti jsou rádi, že jsem, jaká jsem.

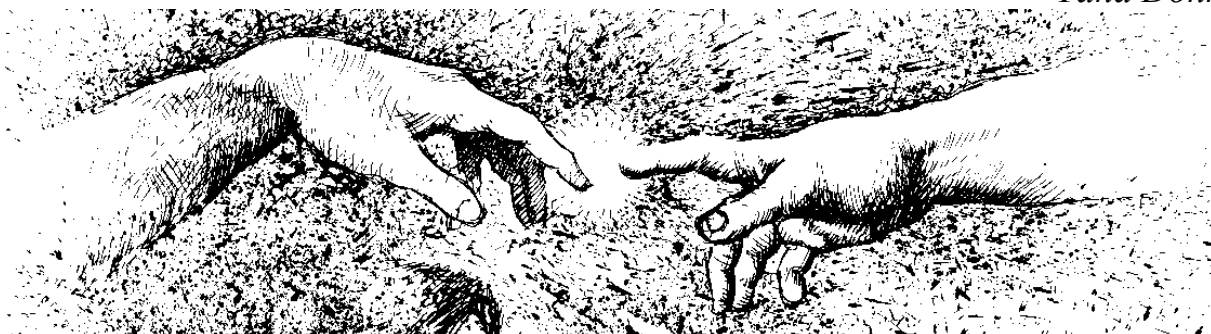
4. Je o tobě známo, že jsi ctitelkou různých světců, máš některého oblíbeného?

Zvláště v roce 2021, když byl rok sv. Josefa, tak jsem si oblíbila tohoto světce natolik, že jsem k němu konala různé poutě, pobožnosti, a dokonce jsem přijala i zasvěcení k sv. Josefovi. Kromě sv. Josefa mám oblíbené i další světce, např. sv. Františka z Assisi a sv. Kláru.

5. Jsi jediná z Jeníkovska, kdo se dlouhodobě nastěhoval na Moravu?

Kdepak. Jsem zde již 7 let a za tu dobu se zde vystříдалo několik dalších Jeníkovských a v tuto chvíli zde trvale setrváváme tři, kteří jsme Moravu přijali za svůj domov, a to ne jenom dočasný.

Táňa Dohnalová

Zlatá sobota v Žarošicích

Na začátku července jsme zveřejnili prosbu o finanční prostředky na zhotovení krojů pro jeníkovská děvčata. Chtěli jsme je totiž společně se soškou jeníkovské Matičky Panny Marie vypravit na pouť do Žarošic na tzv. Zlatou sobotu.

Jak vznikl nápad a proč

Před rokem touto dobou začal vznikat nápad vypravit se do Žarošic na Zlatou sobotu. Tak trochu k tomu přispěla i naše sestra Danko, která na Facebooku zveřejňovala fotografie právě z této pouti. Matičky, kroje a celá atmosféra pouti se nám zalíbily natolik, že jsme začaly přemýšlet, zda by nebylo krásné podniknout něco podobného právě s jeníkovskými děvčaty. Vždyť právě jim by se taková pouť mohla líbit. Zároveň jsme si uvědomovali, jak silná bývají místa, kde se konají poutě spojené s procesím. I to bylo jedním z důvodů, proč jsme si řekli, že by stálo za to něco takového vyzkoušet.

Vývoj kroje

Postupně jsme začali přemýšlet, jaký kroj vytvořit. Chtěli jsme, aby byl opravdu jeníkovský a zároveň měl nějaký smysl. A tak snad Duch Svatý zavál a vnukl nám myšlenku, že by kroje mohly být právě v barvách milostného obrazu Panny Marie Jeníkovské.

Modrá – barva Panny Marie

Růžová – barva pláště Panny Marie Jeníkovské

Žlutá – nahrazuje zlatou, protože Panna Maria je Královna

Bílá – symbol čistoty Panny Marie

A tak se začalo. Nakoupila se látka, měřilo se, stříhalo a šilo. Postupně k sukni přibyla zástěrka. Jako halenky jsme zvolili zakoupená trička, která jsme ozdobili saténovými stuhami. Ty jsme si vzali jako základ nejen na trička, ale také do vlasů, na nosítka a do pasů. Hlavní švadlenou krojů se stala naše paní slečna Simča. Zkoušeli jsme různé variace a o nápady nebyla nouze – spíš bylo potřeba je trochu ukočírovat. Nakonec jsme ale byli spokojeni. Do budoucna bychom rádi kroje postupně ještě dozdobili.

První zkouška

První zářijový víkend jsme se se Simčou vydaly do Jeníkova, kde jsme kroje s děvčaty poprvé vyzkoušely. Také jsme si pověděly více o Zlaté sobotě, jejíž vznik a vývoj je opravdu zajímavý. Všechno dopadlo výborně, a tak jsme se mohli těšit na další víkend, kdy už se Zlatá sobota měla skutečně konat. Nutno ještě dodat, že během této doby se pracovalo také na nosítkách. Ta sestrojil br. Venca, a to dokonce i se sklápěcí vychytávkou. S. Lenka mezitím vytesala sošku Panny Marie Jeníkovské a ušila jí také šatičky.

Zlatá sobota

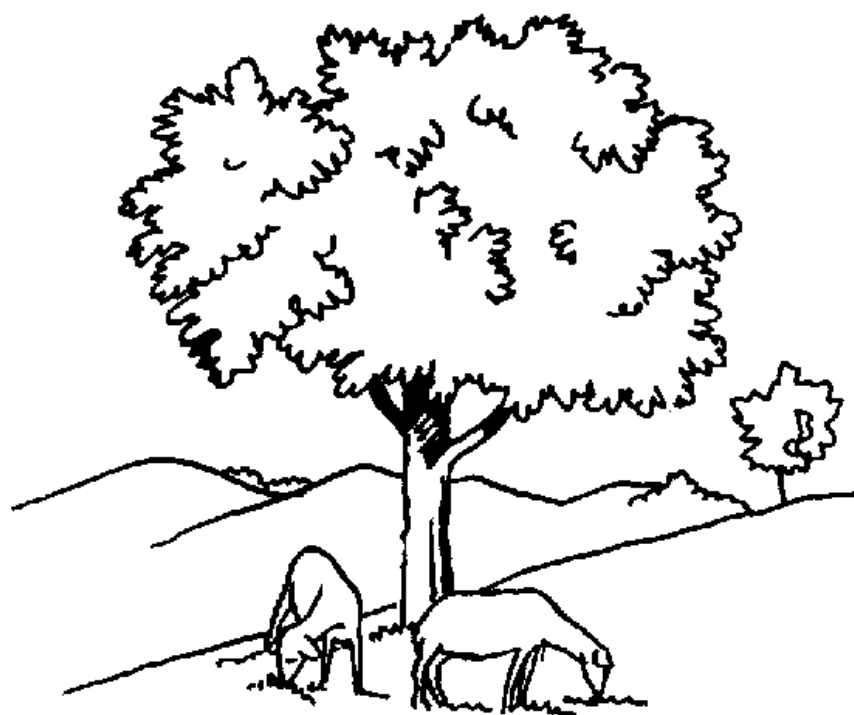
V pátek 11. září přijela jeníkovská děvčata spolu se sestrou Luckou na faru do Štítar. Po občerstvení tělesném i duchovním jsme se pustili do nácviku všeho, co je mělo v Žarošicích čekat. Jako první bylo potřeba naučit se správně chodit s nosítky. Protože jsme přímo s nosítky nacvičovat nemohli, posloužily nám k tomu schůdky, na které jsme posadili medvěda. Nacvičovali jsme příchod i odchod, položení nosítek i pokleknutí. Děvčata se také naučila pěkně přednášet modlitbu k Panně Marii Jeníkovské a nacvičila píseň, která se při procesí stále zpívá. V pátek se tak podařilo zvládnout vše potřebné.

V sobotu už se doladřovaly kroje a děvčata si připravila účesy. Krátce po 14. hodině se vyrazilo směrem na Žarošice. Po příjezdu se děvčata převlékla, a protože jsme tuto pouť chtěli zároveň pojat jako velkou prosbu za litoměřickou diecézi, za farnost Jeníkov a za naše blízké, šla ke svátosti smíření, aby vše mohla prožít s čistou duší. V 17:15 začala tzv. poklona. Všechna procesí se seřadí a za zpěvu písně k Panně Marii přicházejí v průvodu do kostela. Každé procesí má přitom svou vlastní píseň. V kostele se jednotlivá procesí pokloní Panně Marii a přednesou jí svou prosbu. Po skončení poklon následuje mše svatá. Po ní vycházejí jednotlivé skupinky s osvětlenými Matičkami opět v průvodu z kostela. Naše děvčata vše zvládla na jedničku. Paní slečna Simča předala Žarošické Panně Marii za celou poutní výpravu sklenici s prosbami, kterou jsme připravili už v pátek. Mnozí byli překvapeni, že se k žarošickému procesí přidala skupina až ze severních Čech. Pozornost vzbudily také kroje, které děvčata v Žarošicích poprvé představila. Pouť v Žarošicích je na seznamu nemateriálních statků dědictví České republiky.

DĚKUJEME všem, kteří nám na kroje přispěli, Vy máte velký podíl na tom, že jsme si mohli dovolit to, jak kroje vypadají. Jsou sice chudé, ale díky Vaší podpoře, je můžeme dále vyzdobovat. Díky Vám jsme také mohli těchto krojů ušít více. Rádi bychom, aby se naše skromná jeníkovská skupinka více rozrostla.

Svatý František z Assisi: Když člověk objeví, na čem opravdu záleží

Když se řekne svatý František z Assisi, mnozí si představí člověka, který rozuměl zvířatům, miloval přírodu a žil v chudobě. Jeho životní příběh však nabízí mnohem víc. Je to příběh člověka, který postupně objevil, co dává životu skutečný smysl.

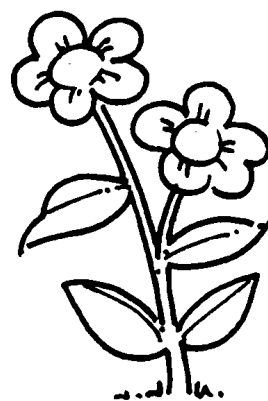
František pocházel z bohaté rodiny obchodníka. V mládí měl rád společnost, zábavu a toužil po slávě. Chtěl něco dokázat a být někým. Válka, zajetí a nemoc však narušily jeho představy. Začal hledat, co je v životě opravdu důležité. Významnou proměnou prošel také jeho vztah k lidem. Dříve se štítil malomocných a vyhýbal se jim. Později jednoho z nich objal a políbil. Ve svém životním svědectví napsal, že to, co mu dříve připadalo hořké, se mu proměnilo ve sladkost duše i těla. Nezměnil se nemocný člověk, ale Františkův pohled na něj. Tato proměna souvisela

s jeho vírou v Ježíše Krista. František nechtěl jeho učení pouze obdivovat, ale skutečně podle něj žít. Postupně se vzdal mnoha věcí, které pro něj byly dříve důležité. Ne proto, že by jimi pohrdal, ale protože objevil něco, co pro něj mělo větší cenu. Jeho příklad přitahoval další lidi a vzniklo kolem něj společenství bratří.

Co nám může Františkův příběh říci dnes?

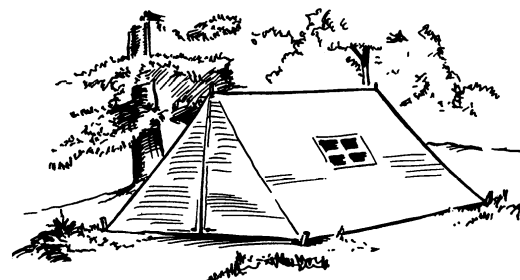
Nemusíme se vzdát všeho, co vlastníme, ani změnit celý svůj život od základů. Můžeme si však všimnout, kolik času a energie věnujeme úspěchu, majetku nebo vlastnímu pohodlí. Přitom nám někdy uniká to nejcennější: dobré vztahy, ochota pomoci, schopnost odpustit a zájem o lidi, kteří zůstávají na okraji naší pozornosti. František nám připomíná, že změna nemusí začínat velkým rozhodnutím. Někdy začíná jedním setkáním nebo ochotou podívat se na druhého člověka jinýma očima. Pro věřícího člověka je zdrojem této proměny vztah ke Kristu. Pro každého z nás však může být jeho příběh příležitostí k zamyšlení: Žijeme opravdu podle toho, co považujeme za důležité? A dokážeme někdy odložit vlastní pohodlí, abychom byli nablízku někomu, kdo nás potřebuje?

Svatý František nezanechal světu jen příběhy o ptácích a vlkovi. Zanechal svědectví o tom, že člověk může změnit svůj život, když objeví něco, co přesahuje jeho vlastní zájmy. Možná právě v tom spočívá jeho poselství i pro naši dobu: Nejde jen o to, kolik toho v životě získáme, ale také o to, kým se díky svému životu staneme.

o. Nik

- FATYM Vranov uspořádal během letních prázdnin celkem 14 turnusů táborů a obdobných pobytů v křesťanském duchu na našich farách. Pro děti ze Znojemska, Jeníkovska, ale i jiných částí naší země.
- I letos pořádal FATYM celkem 8 pěších poutí a jednu cyklopout'. Samozřejmě nechyběla pěší pout' z Vranova na Velehrad a ani oblíbená pout' z Prahy do Jeníkova. Tři poutě směřovaly k rakouským poutním svatyním.
- Ve třech farnostech proběhly navíc tábory příměstského typu, kterým říkáme TYNAF – týden na faře (na Šumné TYPOKOS – týden pod kostelem). Děti přicházejí na programy, ale nocují doma.

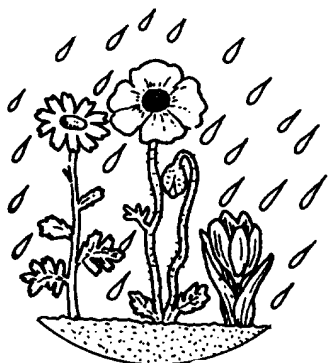

- Letošní 16. ročník FKL přilákal do kostelů naší oblasti nejen vynikající umělce světového jména jako např. Marii Magdalénu Fuxovou, ale i řadu návštěvníků z řad domácích, ale i vzdálenějších, kteří už objevili, že koncerty FKL stojí za návštěvu.

- V září se konalo ve Vranově ve společenském domě tzv. setkání zasloužilých. Bylo zde poděkováno všem, kteří se v našich farnostech starají o cokoli dobrého, co napomáhá k tomu, aby se udržel běžný provoz farnosti, ale i společnými silami konalo dobro, které daleko přesahuje hranice farnosti i naší oblasti. Nechyběli kostelníci, varhaníci, ministranti, ale i zvukaři, fotografové, vedoucí skupinek, řidiči a mnoho dalších. Všem, i těm nezúčastněným, patří velký dík za ochotu nezištně nabídnout své schopnosti a čas ve prospěch šíření dobra.
- Dne 28. 9. se uskutečnil na faře v Příměticích Medový den. Příchozím se nabízely výrobky z medu, pro děti byl připraven dětský koutek s hrami a příjemnou atmosféru dotvářela skupina Květinka. Farnost děkuje včelařům za uskutečnění akce a vzájemnou spolupráci.
- I letos se zúčastnila výprava našich prvokomunikantů (jde o ty, kteří poprvé přistoupili k 1. Sv. přijímání) do katedrály v Brně na Petrově na setkání s o. biskupem. Ti naši se mezi 700 dalšími účastníky neztratili a vraceli se s mnohými zážitky. Jeden vyprávěl, jak ho zaujal výstup na věž katedrály, pečení hostií a obrovské množství věřících mladých vrstevníků.
- Každoroční Moravská automobilová pout' do Jeníkova byla letos v roce sv. Františka spojena se zastávkou na odpustkovém místě sv. Františka v Kadani. Milé bylo

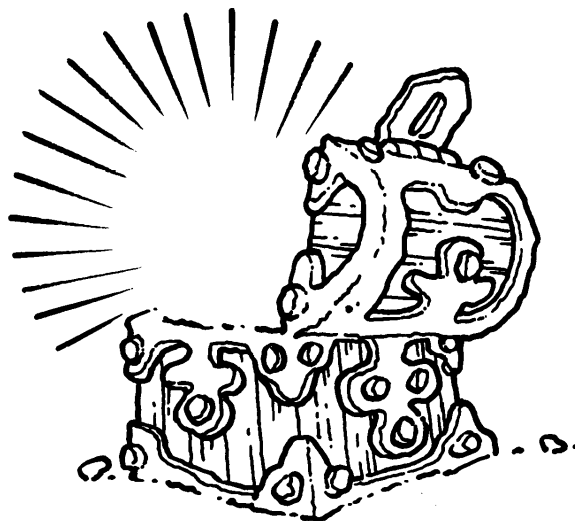
i obohacující setkání s tamějším farářem, s otcem Josefem Čermákem, který kdysi působil na Znojemsku jako duchovní správce v Prosiměřicích.

- V rámci otevření farmy pro výkrm kuřat pana Josefa Koláře v Mešovicích bylo provedeno požehnání této farmy. V rámci slavnosti byl požehnán i nově zrestaurovaný kříž nedaleko jeho nové farmy, který pan Kolář zachránil tak říkajíc v poslední chvíli.
- V Plenkovcích byla požehnána bylinkářská zahrádka, kterou tato obec Jihomoravského kraje roku 2025 dlouhodobě připravovala. Vzniklo tím velmi pěkné místo, které stojí za návštěvu.

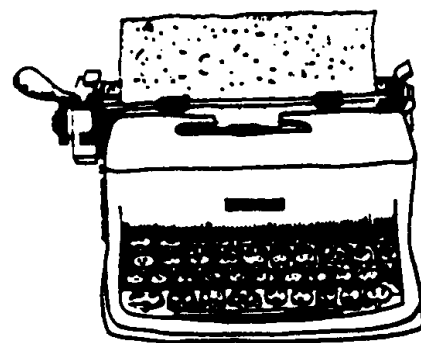
Bude

- Spolek Přímětice a Římskokatolická farnost Přímětice srdečně zvou na tradiční Svatomartinský lampionový průvod, který se bude konat ve čtvrtek 5.11. 2026. Sraz v 16:30 u ZŠ Prokopa Diviše. Čeká vás stezka, úkoly, drobné občerstvení a ohnivé překvapení.
- V sobotu 7. 11. bude v 11,00 ve Vranově v lesích u kaple Maria Schutz XVI. Svatohubertská mše svatá, doprovodný program je připraven.
- FATYM Vranov bude pořádat 8. – 14. 11. lidové misie ve farnosti Římov u Českých Budějovic. Římov je známý nejen jako mariánské poutní místo, ale i díky originálnímu ztvárnění Kristova utrpení formou kaplí s křížovou cestou v celém okolí.
- Na školách v naší oblasti začala výuka náboženství. Rodiče a kmotři, nezapomeňte na to, že je třeba dohlédnout na náboženskou výuku dětí nám Bohem svěřených.
- 21. 11. se v Jaroměřicích koná oblastní setkání mládeže pro několik děkanátů, také znojemský a vranovský. Téma je: Buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět. Mládež se může hlásit u o. Nika.
- 6. 12. Přímětice – adventní koncert skupiny Květinka 17:00 v kostele sv. Markéty.
- V oblasti FATYMu se po novém roce chystáme zahájit přípravu na biřmování. Zájemci ať se hlásí u kněží. Každý pokřtěný má dozrát k tomu, aby se nechal biřmovat a přijal

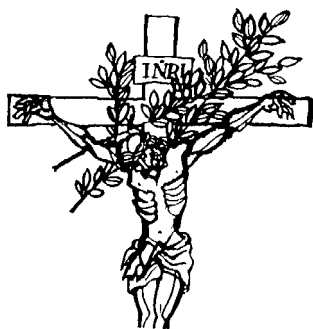

tuto svátost dospělosti. Např. každý kmotr má být biřmovaný. Nikdy není pozdě se pro biřmování rozhodnout, ale to platí jen do smrti. Tato svátost sehraává stěžejní roli na věčnosti.

- Už od začátku adventu je možno připojit se k výzvě Ježíškova pošta. Pohledy, které chcete poslat svým blízkým nebo sobě, opatřené Ježíškovým razítkem z pošty Božího daru, dodávejte se zpětnou adresou a známku p. Zdeňku Pavelcovi v obchodním domě ve Štítarech. Zároveň pan Pavelec vyhlašuje i soutěž pro děti: Namaluj obrázek s vánoční tematikou Ježíškovi. Celovymalované obrázky s adresou autora a věkem odevzdávejte také v obchodním domě Pavelec ve Štítarech.

- 7 vánočních křížů – po loňském úspěšném nultém ročníku i letos plánujeme akci 7 vánočních křížů. U kteréhokoliv kříže totiž od 3. neděle adventní do 3 králů může kdokoliv zapálit svíci se vzpomínkou na své zemřelé. Seznam křížů: 1. kříž mezi Štítary a Šumnou, 2. kříž hned na kraji Olbramkostela u odbočky k družstvu, 3. druhý kříž u silnice z Vratěnína směrem na Uherčice u odbočky na slepou cestu, 4. misijní kříž u hřbitova v Podmyči, 5. lančovské dvojkříží aneb misijní kříž za Lančovem směrem na Cornštejn, 6. kříž u odbočky nad serpentínami směr Onšov zvaný děkovný, 7. kříž na kraji Plenkovic směrem na Kravsko.

Díky za kříže a další

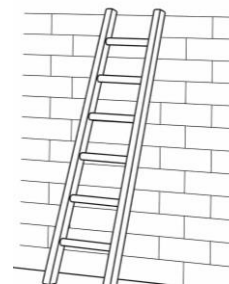
Chci touto cestou poděkovat všem, kteří vzali za své některý kříž nebo kapličku a péči o ně. Díky za ty, kteří dbají o květiny (ne umělé), za ty, kdo občas zapálí u kříže svíčku nebo zorganizují nějakou pobožnost. Těšíme se, že se zapojí i další a udělají zkušenost s Boží blízkostí na těchto posvátných místech.

P. Marek Dunda.

Máme žebřík opřený o správnou zed'?

V jedné věznici si vězni připravili dokonalý plán útěku. Podařilo se jim sestavit žebřík a když bylo vše připraveno, jedné noci začali útěk uskutečňovat. Opřeli žebřík o zed' a začali na něj lézt. Jaké bylo jejich překvapení, když se náhle rozezněl štěkot psů. Ve spěchu a tmě opřeli žebřík o zed', která vedla na dvorek, kde měli dozorcí schované psy.

Jak jsme na tom my? Je náš žebřík opřený o tu správnou zed'? Míříme k cíli, který nám přinese skutečnou radost, pokoj a smysl?

Nejdůležitější otázkou není, jak rychle stoupáme, ale zda stoupáme správným směrem.

Vtipy nesmí chybět!!!

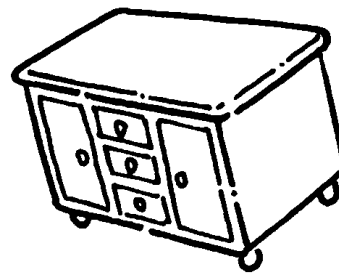
Dva muži sedí u piva a jeden se ptá druhého: „Proč jsi dnes takový smutný?“ „Ale, hochu, před měsícem jsem řekl manželce jednu větu a ona se se mnou přestala bavit.“ „Tak to snad není důvod k smutku, to je dobrý.“ „No jo, jenomže ona se už se mnou baví zase a já si nemohu vzpomenout, co to bylo za větu.“

U psychologa:

- „Stává se vám, že slyšíte hlasy a nikoho nevidíte?“
- „Jo, dost často.“
- „Kdy nejčastěji?“
- „Když telefonuju!“

Nikdo mě nemiluje tak, jako moje lednička.
Jen mě uvidí, hned se rozsvítí.

Blondýnka v Ikey:

- „Prosím vás, vejde se mi tahle skříňka do auta?“
- „Jaké máte auto?“
- „Zelené.“
- „Nevejde.“

Dnes mě naštvál hrobník. Na otázku, kde je hrob číslo 157 mě seřval, proč prej vylejzám, když pak netrefím zpátky!

Píše muž ženě z vězení: „Děkuji za ten pilník, co jsi mi poslala zapečený v koláči. Teď mám nejkrásnější nehty v bloku A.“

Můj kamarád objímal svoje auto, líbal kapotu a dveře. Vzlykal, úplně se zhroutil a skoro až kvílel. Tak jsem k němu přišel a zeptal se: „Prodáváš ho?“
A on: „Ne, moje žena právě udělala řidičák.“

Toto 120. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n. D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkoste, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **P. Marek Coufal** (mobil 722 752 154. - adresa, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: farnostprimetice@seznam.cz), farář v Příměticích, Citonicích, Hor. Břečkově, Lukově u Znojma a **P. Pavel Merta** (mobil: 721 238 021, email: pavelmerta@email.cz, adresa Řk. farnost Hrádek u Znojma, Hrádek 117, 67127), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavovicích, Slupi a Strachoticích. Vyšlo v říjnu 2026. Náklad 8500 výtisků (z toho 1100 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již sto dvacátéprvní) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2026. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje) Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com a některých obecních stránkách. Pro vlastní potřebu.

Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi na www.TV-MIS.cz) Neprodejné